

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Zuzanny Waneckiej – Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2018 r.

sprawy P. P.

syna M. i Ł. z domu S.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 21 marca 2018 r. sygnatura akt VI K 632/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) **w ramach czynu zarzuconego oskarżonemu przyjmuje, że kierował on samochodem osobowym w stanie po użyciu środka odurzającego wskazanego w opisie tego czynu i uznając, że czyn ten wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw, na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 3000 (trzech tysięcy) złotych, a na podstawie art. 87 § 3 kw orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy oraz na podstawie art. 29 § 3 kw nakłada na niego obowiązek zwrotu prawa jazdy,**

2) **uchyla orzeczenia z punktów II, III, IV i V dyspozycji tego wyroku o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, o świadczeniu pieniężnym oraz o kosztach sądowych;**

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w sprawie w całości, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 300 (trzysta) złotych za obie instancje.

Sygn. akt IV Ka 410/18

UZASADNIENIE

Prokuratur Rejonowy w Świdnicy oskarżył P. P. o to, że:

w dniu 3 kwietnia 2016 r. na drodze krajowej nr. (...) w rejonie skrzyżowania dróg W. – K., województwie (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr. rej. (...) znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o stężeniu we krwi wynoszącym 87 ng/ml, odpowiadającej stanowi pod wpływem środka odurzającego w rozumieniu art. 178 a § 1 kk,

to jest o popełnienie czynu z art. 178a§1 kk.

Wyrokiem z dnia 21 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby 2 (dwóch) lat.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

Na podstawie art. 43 a § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

Orzekł ponadto o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżony został w całości apelacją obrońcy oskarżonego, który powołując się na treść art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia a to:

1) art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i niezgodną z zasadami doświadczenia życiowego oraz logiki ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie opartą na całokształcie ujawnionych w sprawie okoliczności polegającą na:

- odmowie nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim wyjaśniał on, iż nie zażywał świadomie środków odurzających;

- uznaniu, iż we krwi oskarżonego znajdowała się substancja psychotropowa w postaci amfetaminy oraz że jej stężenie we krwi wynosiło 87ng/ml;

- uznaniu, że oskarżony kierując samochodem znajdował się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy;

2) art. 410 k.p.k. poprzez oparcie rozstrzygnięcia jedynie na wybiórczych elementach ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego i nie odniesienie się przy wydawaniu rozstrzygnięcia do treści opinii biegłego A. K. z dnia 22 stycznia 2018 r., protokołu pobrania krwi z dnia 3 kwietnia 2016 r. oraz raportu Najwyższej Izby Kontroli o nr ewid. (...), w sytuacji gdy dowody te miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w zakresie ustalenia czy oskarżony w trakcie prowadzenia pojazdu znajdował się pod wpływem środka odurzającego;

3) art. 366 § 1 k.p.k. w zw, z art. 193 § 1 k.p.k, poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy na skutek nieprzeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii na okoliczność ustalenia czy środek ujawniony we krwi oskarżonego miał realny wpływ na sprawność psychomotoryczną kierującego pojazdem.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna jedynie w części.

Wbrew twierdzeniom skarżącego sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji co do faktu świadomego użycia przez oskarżonego amfetaminy w dniu zdarzenia.

Zasadnie i trafnie Sąd ten wnioskował, że przyjęta przez P. P. w toku całego postępowania linia obrony nie znalazła potwierdzenia w zebranych dowodach i jako taka nie zasługiwała na uwzględnienie.

Twierdzenia oskarżonego co do okoliczności w jakich amfetamina mogła znaleźć się w jego organizmie, wykluczone zostały opiniami powołanych w sprawie biegłych, których rzetelności i profesjonalizmu podważać nie sposób. Przypomnieć należy, że biegli stwierdzili, iż zażywanie produktów leczniczych „F., G. czy C.” nie wpływa na wynik oznaczenia substancji psychotropowej oraz, że obecność amfetaminy w próbce krwi pobranej od P. P. nie mogła być wynikiem przyjęcia preparatu C..

Złożony do akt sprawy raport Najwyższej Izby Kontroli w przedmiocie dopuszczenia do obrotu suplementów diety, nie mógł mieć większego znaczenia dla ustaleń faktycznych, skoro nie wskazuje się tam na ten konkretny suplement, który przyjmował oskarżony.

W niniejszej sprawie zachodziły jednak – wbrew temu co przyjął sąd I instancji – poważne wątpliwości co do realizacji przez oskarżonego znamion czynu z art. 178a§1 kk.

Zarzut kierowania przez niego samochodem pod wpływem środka odurzającego oparty został na pozytywnym wyniku badania krwi, natomiast w aktach sprawy brak jakiegokolwiek dowodu uzasadniającego tezę, że oskarżony znajdował się „pod wpływem” środka odurzającego w rozumieniu art.178a§1 kk, a zatem czy amfetamina znajdująca się w jego organizmie miała wpływ na jego zachowanie w sposób analogiczny, jak w przypadku znajdowania się w stanie nietrzeźwości.

Rację ma w tym zakresie obrońca oskarżonego podnosząc, że „w aktualnym stanie prawnym – wobec braku zdefiniowania stanu „pod wpływem środka odurzającego” oraz stanu „po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu”, którym posługuje się art. 87§1 kw – sąd rozpoznając sprawę o przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione pod wpływem środka odurzającego, a więc także o przestępstwo z art. 178a§1 kk, każdorazowo musi ustalić, czy środek ten miał realny wpływ na sprawność psychomotoryczną kierującego pojazdem w stopniu podobnym, jak w sytuacji znajdowania się pod wpływem alkoholu. Zatem w przypadku stwierdzenia tego środka w organizmie kierującego pojazdem mechanicznym, konieczne będzie dokonywanie ustaleń dowodowych w zakresie zachowania się osoby badanej w chwili zdarzenia „ (wyrok SN z dnia 3.XII.2014 r., II KK 219/14).

W niniejszej sprawie, sąd I instancji nie uzyskał i nie przeprowadził żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających zrealizowanie znamienia prowadzenia pojazdu „pod wpływem środka odurzającego”. Dowody zebrane w toku postępowania uprawniały co najwyżej do przyjęcia, że oskarżony znajdował się w stanie „po użyciu” takiego środka co uzasadniało odpowiedzialność za wykroczenie a nie za przestępstwo.

W aktach sprawy znajduje się protokół pobrania krwi (k.20), z którego treści wynika, że wygląd oskarżonego ustalony przez lekarza w drodze obserwacji i wywiadu (np., skóra twarzy normalna, mowa - wyraźna, źrenice – normalne, tętno i zachowanie – spokojny) i jego sprawność psychofizyczna nie budziły zastrzeżeń i nie wskazywały na zakłócenia zdolności psychomotorycznych oskarżonego w czasie jazdy. Brak jest przy tym innych dowodów, które świadczyłyby o tym, iż zachowanie oskarżonego odbiegało od normy.

W tej sytuacji, z uwagi na stan dowodowy sprawy oraz wyrażony przez biegłego A. K. pogląd (k.165), że stężenie amfetaminy w badanej próbce krwi oskarżonego było relatywnie niewysokie, sąd odwoławczy uznał iż nie ma potrzeby przeprowadzenia kolejnej ekspertyzy biegłych, co do ewentualnego ustalenia w zakresie zachowania się P. P. tempore criminis, w kontekście wpływu amfetaminy na zdolność psychomotoryczną, bowiem przeprowadzenie takiego dowodu wydaje się nie przydatne i niecelowe na obecnym etapie postępowania, kiedy wpłynęło już dużo czasu od zdarzenia a nowych dowodów nie ma.

W tym stanie rzeczy, sąd odwoławczy dokonał korekty zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona wykroczenia z art. 87§1 kw.

Wymierzono za ten czyn karę grzywny, dostosowując jej wysokość z jednej strony do wagi zagrożenia jakie wynikało z zachowania sprawcy dla innych uczestników ruchu i do stopnia jego winy, a z drugiej – do jego możliwości majątkowych.

Orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, zgodnie z treścią art. 87§3 kw, ustalając jego okres minimalnie, a to z uwagi na fakt, że oskarżony do tej pory nie wchodził w konflikt z prawem i prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Stosownie do treści art. 29§3 kw nałożono obowiązek zwrotu prawa jazdy, którego do tej pory nie zatrzymywano.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga dochody, zasądzono od niego koszty sądowe w sprawie, w tym wymierzono opłatę.